מלכודת לפרצ׳אונים

כתבה טרסה בטמן
אייר ביל קולרוס

בפולקלור של אירלנד לפרצ'און הוא פייה או שדון גמדי שמטריד בני-אדם וצובר אוצרות שאותם הוא שומר בקצה הקשת בענן.

מיכאל אקונור היה גנב וגאה בכך. "אין עוד בכל אירלנד חכם ממני" הודיע תמיד "הרי לקחת זהב מטיפשים זה קל כמו לקטוף תפוחים מעץ. לפעמים אני חושב שאוכל להערים אפילו על לפרצ'אונים. מיכאל חשב תמיד שחכמה שלו עדיפה על עבודה קשה ויושר והוא חייך כשבכיסו צלצלו שתי מטבעות הזהב.

באותו רגע שמע את מישהו שהולך בשביל מאחוריו. הוא התחבא בין העצים כדי לראות מה ייזמן לו המזל. עינו נפתחו לרווחה כי שם ראה לפרצ'און הולך בגלוי כאילו העולם שייך לו.

מיכאל קפץ מבין העצים ותפס את האישון בצווארו.

"עכשיו תפסתי אתך!" קרא "ולא אעזוב אתך עד שתתן לי את הזהב שלך... ואת שמך"

הוסיף, כי ידע ששמו של לפרצ'און מחייב.

הלפרצ'און היה תלוי בידו עלוב וחסר כוח.

"שמי דניאל" הוא צייץ כשמיכאל הידק את ידו

"טוב. אתן לך זהב כמה שיש לי, רק תשחרר אותי."

"לא אשחרר אתך עד שלא אראה את הזהב"

אמר מיכאל בתבונה.

הלפרצ'און הניע את ידו בעצב ולידו הופיע כד קטן.

מיכאל עזב את השבוי, תפס את הכד וקמט את מצחו כשראה בו רק שלוש מטבעות זהב.
"מה זה?" שאל "זה כל הזהב שיש לך?"
דניאל נאנח "כן, וזה עוד מזל שיש לי גם זה. אחי ליאם הוא החכם במשפחה. יש לו ערמה שלמה של מטבעות זהב והוא מתגאה שאף אחד לא יצליח להערים עליו. עכשיו עוד יצחק כשישמע שהערימו עלי."
עיני מיכאל הבריקו "אתה אומר שלאחיך ליאם יש הרבה זהב?" שאל.
"כן" ענה דניאל "והוא תמיד מביא הביתה עוד זהב שהצליח לקחת ממישהו. וכמה שהוא צוחק ממני ומשלוש המטבעות שלי!"
מיכאל חייך "נראה שאתה רק דג קטן ובבריכה ישנו דג גדול יותר" אמר. "אשחרר אתך אם תעזור לי ללמד את אחיך לקח."
"זה יכול להיות נחמד אם הפעם אני אהיה זה שיותר חכם" אמר "אלמד אתך איך בונים מלכודת לפרצ'אונים" אמר "ונראה אם תצליח לתפוס אחי!"

כך הם גם סיכמו ביניהם ושניהם רצו למיכאל הביתה. בהדרכתו של דניאל בנה מיכאל מלכודת עם דלת שנסגרת כאשר מישהו נכנס לתוכה ועם קירות חזקים שמנעו להימלט. עכשיו היה צריך רק לשים פיתיון.

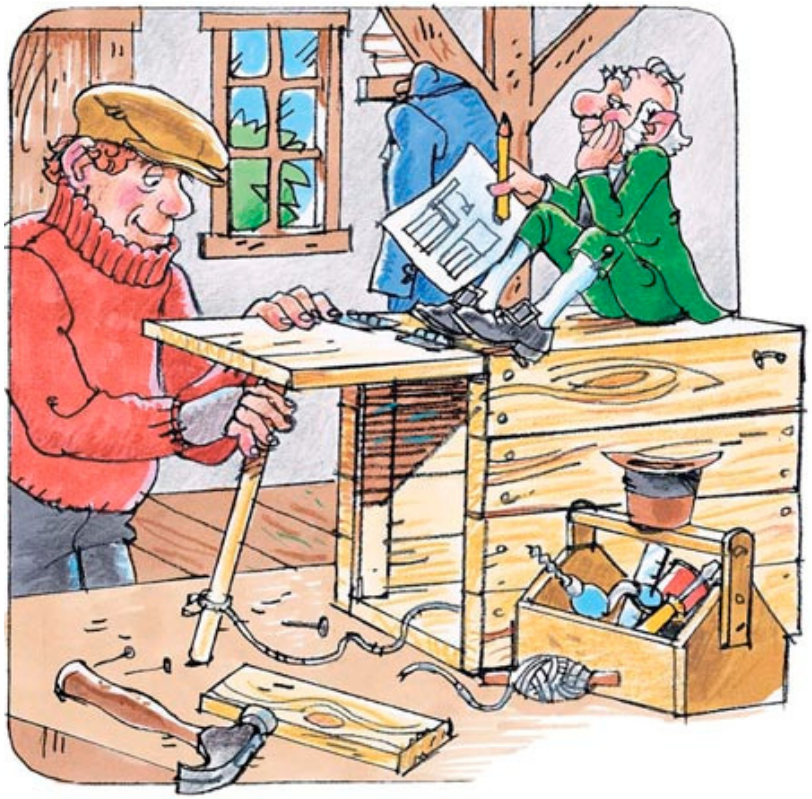

דניאל הציע ניצני תלתן טריים. "הלפרצ'אונים אוהבים זאת" אמר.

הם רצו לאחו הקרוב ושם, בחום של אחר הצהריים, מיכאל ירד על ברכיים כדי לחפש ניצני תלתן.
"הייתי עוזר לך" קרא דניאל מצל העץ, שם ישב "אבל לא הייתי יכול להתאפק מלאכול אותם. מוטב שאשאר כאן."
בסוף, מחומם ומיוזע, מיכאל החזיק בידו ארבע ניצני תלתן, אותם הוא שם בתוך המלכודת ויחד עם דניאל התיישבו כדי לחכות ללילה.
למחרת המלכודת הייתה סגורה, אך כשמיכאל פתח אותה מצא בה רק ארנבון, שמיד דילג משם. ניצני תלתן נאכלו.
"רע מאוד" אמר דניאל "מוטב שתיקח את הכד הקטן שלי ואלך לי. אינני רוצה לספר לך יותר על סודות הלפרצ'אונים או על פיתיון טוב יותר."
"פיתיון יותר טוב?" מיכאל תפס שוב את הלפרצ'און ואמר "תספר מיד, אחרת תצטער."
דניאל נעשה לאה בידיו. "קשת בענן" הודה "הלפרצ'אונים אוהבים קשת בענן. מדוע, אתה חושב, הם מטמינים את כדי הזהב שלהם בקצוות שלה?"
"ואיפה אמצא קשת בענן כדי לשים אותה במלכודת?" שאל מיכאל.
"או, זה פשוט" ענה הלפרצ'און "ביום יפה כמו היום תוכל למצוא קשת יפה במפל המים, שם במורד הנהר. זה המקום האהוב על האח שלי."
מיכאל הוציא את המלכודת מהשיחים וסחב את הכלי הכבד קילומטר עד המפל. דניאל ישב למעלה ונתן הוראות. כשהגיעו מיכאל היה שרוט, מיוזע ועייף, אך לא דאג אחרי שראה את הקשת היפה במפל המים.
"רק תשים את המלכודת תחת המפל" יעץ לו דניאל "אגיד לך בדיוק באיזה מקום. עם קצת מזל עוד לפני הצהריים זהב של ליאם יהיה שלך!"
מיכאל דחף את המלכודת לתוך הנהר. בהתחלה המים קיררו אותו והוא הרגיש

נהדר. אבל מהר מאוד היה קפוא. בכל זאת חשב על הזהב ולא רצה לוותר. כשהמלכודת עמדה כבר במקום מיכאל מעד, כמעט וטבע וקפץ מהמים אל הסלע החם, שם ישב הלפרצ'און וטבל את רגליו במים.
מיכאל נשכב ונרדם רועד כולו. התעורר לקריאתו של דניאל "נתפס כבר משהו!"
מיכאל אוקונור חזר למים קרים. הוא הוציא את המלכודת, אבל כששם אותה על החוף שלושה דגי שמך נפלו ממנה, והתחלקו בין רגליו לתוך המים.
מיכאל זעף. "הייתי צריך לקחת את הזהב שלך ולגמור את הסיפור."
"הרי אמרתי לך זאת כל הזמן" הסכים אתו דניאל "נסכם על שלושת המטבעות. אין זו אשמתך שליאם הוא חכם ממך."
עיני מיכאל הבזיקו "אף לא אחד חכם יותר ממני" הודיע "אני רק זקוק לפיתיון נכון." הוא הביט על דניאל.

"טוב, זהב הוא הפיתיון הטוב ביותר" אמר דניאל בספקנות מה "אבל לא נראה לי שתרצה להשתמש בו."
"אין בעיה" אמר מיכאל "אשתמש בכד הזהב שלך."
"זה אתה יכול לעשות, אבל זה לא יפתה את ליאם" אמר דניאל "אילו היה כך, הוא מזמן היה כבר לוקח אותו ממני. כדי ללכוד את אחי אתה זקוק להרבה יותר זהב. לכן גם לא הצעתי לך זאת קודם."
דבריו עצרו את מיכאל, אבל רק לרגע. ואז הוציא מכיסו את שתי מטבעות הזהב שלו.
"אלה יעזרו אולי?" שאל.
"זה כבר יותר טוב" הודה דניאל "אבל ליאם מחזיק הר של זהב. צריך יותר מאשר חמש מטבעות כדי לעניין אותו."
מיכאל מיהר הביתה והוציא את התיבה הקטנה שבה החזיק את כל רכושו מגזל. הוא רץ אתה אל הנהר והראה לדניאל.
"זה יספיק?" נשם בכבדות.

"הה! מראה נהדר" קבע דניאל "הוסף זאת לכל היתר וזה בוודאי יעזור לתפוס את ליאם."
מיכאל שם את הזהב במלכודת והתיישב כדי לחכות. אבל אחרי יום חם, לילה על אדמה קשה ובוקר בנהר הוא היה כבר סחוט.

תחילה ראשו נפל על חזה, אחר כך נעצמו עיניו ובסוף נרדם חזק.
מהשיח הקרוב נשמע קול דקיק "יש לך כאן מלכודת נהדרת, דניאל."

"אכן כך, ליאם. האיש הזה עושה מלכודות יפות. זו באמת נהדרת."
"לא טובה יותר מאשר שלנו" ענה ליאם עם גיחוך.
כעבור שעה מיכאל פתח את עיניו. הוא הביט סביב במבוכה. הלפרצ'און נעלם וגם כל הזהב. כי זו באמת הייתה מלכודת לפרצ'אונים נהדרת.